

Digitally Based

Does the Internet spell the end for art criticism? According to *Trendbeheer* founder Niels Post, the web in fact offers countless opportunities for young art critics, but so far, these critics have simply not been able to make good use of them.

STANDPLAATS DIGITAAL

Betekent internet het einde van de kunstkritiek? Volgens oprichter van *Trendbeheer* Niels Post biedt het web juist talloze mogelijkheden voor jonge kunstcritici, maar hebben zij de weg hiernaartoe alleen nog niet gevonden.

Have art critics lost their authority through the rise of the Internet and the ‘overwhelming amount of amateur criticism that is published online’, or should we put this often-heard proposition into perspective? There are no major differences with the way things used to be; publishing platforms have merely shifted. The Internet is precisely where abundant opportunities are to be found for young art critics. It has, in fact, never been so easy to make a name for yourself in criticism.

There is no such thing as an overwhelming amount of important amateur criticism. The number of relevant art blogs is highly limited, no more than five or so exist in the Netherlands. The rest do not rise above an earnest, amateur level and they frequently cease to operate within a few months after their debut. On Twitter, reference is primarily made to articles that are found elsewhere on the Internet and on the gated community called Facebook. Here, the reach of original content is very limited. Less than 10% of your friends get to see your posts. Additional reach requires financial investment.

Maybe the crisis in art criticism is better described as a lack of online publishing by the art critics themselves. For although critics exist who maintain an online portfolio of written pieces, not a single art critic working in the Netherlands is actively maintaining a blog. This is remarkable to say the least.

Possibly this is a result of the fact that in the Netherlands, unique in comparison with the rest of the world, any of the art blogs that have an impact are being maintained by artists, such as: (Trendbeheer, Lost Painters, We Like Art, Chmkoome, and suur...!!!). These blogs report on exhibitions, feature artists, and review art works.

Magazines such as Metropolis M and Kunstbeeld have only been active online since around 2008. In comparison, Dutch artists were early adapters. In addition to the blog Chkooome, by Kees Koomen (2004-present), and Trendbeheer by Jeroen Bosch and myself

Is de kunstcriticus zijn gezag verloren door de opkomst van het internet en de ‘overweldigende hoeveelheid amateurkritiek die online verschijnt’, of moeten we deze stelling relativeren? De verschillen met vroeger zijn niet zo groot; alleen de platformen voor publiceren zijn verschoven. Juist daar liggen volop kansen voor jonge kunstcritici. Sterker nog, naam maken als kunstcriticus was nog nooit zo makkelijk.

Van een overweldigende hoeveelheid belangwekkende amateurkritiek is geen sprake. Het aantal relevante kunstblogs is zeer beperkt, in Nederland zijn er een stuk of vijf. De rest blijft hangen in amateurisme en stopt er binnen een paar maanden weer mee. Op Twitter wordt vooral verwezen naar artikelen elders op het internet en op de gated community die Facebook heet is het bereik van eigen content zeer beperkt. Minder dan 10% van je vrienden krijgt jouw berichten te zien. Voor een groter bereik dient er betaald te worden.

Misschien kan de crisis in de kunstkritiek beter worden omschreven als een gebrek aan online publiceren door kunstcritici zelf. Want hoewel er critici zijn die online een portfolio van geschreven stukken bijhouden, is er in Nederland geen enkele kunstcriticus die actief een eigen weblog bijhoudt. Dat is op zijn minst opmerkelijk.

Wellicht als gevolg hiervan is in Nederland de unieke situatie ontstaan, ook in vergelijking met de rest van de wereld, dat alle kunstblogs die er toe doen worden beheerd door kunstenaars (Trendbeheer, Lost Painters, We Like Art, Chmkoome en suur...!!!). Deze blogs verslaan tentoonstellingen, tonen kunstenaars en bespreken kunstwerken.

Bladen als Metropolis M en Kunstbeeld werden pas laat, rond 2008, online actief. Daarmee vergeleken waren Nederlandse kunstenaars er al vroeg bij. Naast de blog Chmkoome van Kees Koomen (2004-heden) en Trendbeheer van Jeroen Bosch en mijzelf (2005-heden) behoorden Hinke Schreuders met Notes on Art (2002 – 2009) en Marcel van Eeden met Cioran (2001-2007) tot de pioniers.

niet meer.” “Really incredible, and that’s why it’s good there are cuts on this crap. It are

(2005-present), Hinke Schreuders with *Notes on Art* (2002-2009) and Marcel van Eeden with *Cioran* (2001-2007) were among the pioneers.

When Jeroen Bosch and I started *Trendbeheer*, it was mainly because we were seeing many good exhibitions, particularly within artist-run initiatives, that remained nearly invisible to larger audiences outside the small circle of those directly involved. Even within the art world, one would usually see scantily more than the invitation card and the press release. By taking things into our own hands and building up a smoothly functioning e-zine that would report on interesting exhibitions the reach of these shows could become wider.

Artists have always been the ones to discover new artists. Formerly, friends of the artists who were also critics or gallerists would then announce these discoveries to the world. With the pervasiveness of the Internet this link is being skipped, and artists are able to directly put their favorites online themselves.

I would not call these artist-run blogs 'art criticism' in the traditional sense. Rather, they reflect personal interests and intrigue in extensive photo reports partnered with snippets of writing.

This does not mean these blogs are without value – quite the contrary. They have contributed to an opening up of the playing field for artists and given an important impulse to bringing the Dutch art world to light. Up until ten years ago, an artist or exhibition space would be lucky to be mentioned once every year and a half in some national newspaper or in art reviews. Blogs make it possible to largely follow the programming of an exhibition space or the development of an artistic oeuvre. They serve a broad audience, ranging from art professionals to interested laypersons. For artists, such publications regularly lead to commissions, invitations to take part in new exhibitions, and even sales. For

Toen Jeroen Bosch en ik met *Trendbeheer* begonnen was dat vooral omdat we, met name binnen kunstenaarsinitiatieven, veel goede tentoonstellingen zagen die buiten een kleine kring van direct betrokkenen zo goed als onzichtbaar bleven. Zelfs binnen de kunstwereld zag men er vaak niet veel meer van dan de uitnodigingskaart en het persbericht. Door het heft in eigen handen te nemen, een goed lopend internetmagazine op te bouwen en daar over interessante exposities te berichten, werd het bereik van deze tentoonstellingen vele malen groter.

Nu zijn kunstenaars altijd al degenen geweest die nieuwe kunstenaars ontdekten. Voorheen werden die ontdekkingen wereldkundig gemaakt door bevriende critici en galeriehouders. Met de komst van het internet wordt die schakel overgeslagen en zetten kunstenaars hun eigen favorieten zelf rechtstreeks online.

Kunstkritiek in de traditionele zin van 'een analytische beschrijving in woord' zou ik deze kunstenaarsinitiatieven niet willen noemen. Zij zijn eerder een weergave van persoonlijke interesses en fascinaties in uitgebreide beeldverslagen voorzien van korte stukken tekst.

Dat betekent niet dat de blogs niet waardevol zijn, integendeel. Zij hebben het speelveld voor kunstenaars voor een deel opengebrouwen en het ontsluiten van de Nederlandse kunstwereld een belangrijke impuls gegeven. Tot een jaar of tien geleden mocht je als kunstenaar of tentoonstellingsplek blij zijn als je eens in de anderhalf jaar genoemd werd in een landelijke krant of een van de kunstbladen. De blogs maken het mogelijk grote delen van de jaarprogramming van een tentoonstellingsruimte of de ontwikkeling van een kunstenaarsoeuvre te volgen. Zij bedienen een breed publiek, van kunstprofessional tot geïnteresseerde leek. Voor kunstenaars leiden dergelijke publicaties met regelmaat tot opdrachten, uitnodigingen voor deelname aan nieuwe tentoonstellingen en zelfs verkopen. Via het blog *We Like Art* bijvoorbeeld, worden per maand zo'n dertig kunstwerken verkocht; aantallen waar de

these sorts of jobs that give art a bad name." "Toch te belachelijk voor woorden dat een

example, through the blog, *We Like Art* some thirty works of art are sold per month, an amount that most galleries can only dream about.

Even though they are not being paid to write these pieces, for these artists maintaining a blog has proven to be successful in terms of generating the growth of their own professional network. For a weblog is not only a platform for others, but also a platform for yourself. In doing so, one's own artistic practice can be taken more seriously by the outside world leading, in turn, to sales and invitations for exhibitions.

The force of writing on the Internet resides in the bottom-up approach: an artist, historian, or aficionado, posts articles from a personal point of view. One doesn't have to do this daily; even writing one qualitatively good piece once a month can acquire a wide reach.

Top-down, government-sponsored platforms do not function. The *Laboratorium Actuele Kunstkritiek*, *De Vuurlinie*, and the *Domein voor Kunstkritiek* all lead marginal existences. At the time of writing: June 2, 2014, there are precisely zero articles on <http://www.devuurlinie.nl/category/beeldende-kunst/>. This platform for 'art criticism now' has been online since October 8, 2013.

The critic as a gatekeeper of good taste – those days are somewhat over. Even though an article by Rutger Pontzen in *De Volkskrant*, or a TV report by Hans den Hartog Jager have a far wider reach than a weblog, they only address a fraction of the art world (its well-known top layer). If, in the past, one could talk with more authority of *the* art world, in the past ten years it has become increasingly clear that there are many different art worlds, each with its own hierarchy, that run more or less in parallel, at times intersecting. The possibilities of the Internet have no doubt contributed to this 'democratization' of art. High art and low art, the world of subsidy and that of big money, street art, and academies: all of these have developed their own (online) platform,

meeste galleries alleen maar van kunnen dromen.

En hoewel ze voor het schrijven van hun stukken in de regel niet betaald worden, geldt voor al die kunstenaars dat het bijhouden van een weblog succesvol is gebleken voor de groei van hun eigen netwerk. Want een weblog is niet alleen een podium voor anderen, maar zeker ook een platform voor jezelf. De eigen kunstpraktijk wordt hierdoor door de buitenwereld serieuzer genomen en daaruit volgen op hun beurt weer verkopen en uitnodigingen voor tentoonstellingen.

De kracht van schrijven op het internet schuilt in de *bottom-up* benadering: een kunstenaar, historicus of liefhebber die vanuit een persoonlijk standpunt artikelen post. Dit hoeft niet eens dagelijks; zelfs wanneer maar eens per maand een kwalitatief goed stuk geschreven wordt, kan het bereik groot zijn (Michiel Morel, Hilde Van Canneyt).

Top-down, vanuit de overheid gefinancierde, platforms werken niet. Het *Laboratorium Actuele Kunstkritiek*, *De Vuurlinie* en het *Domein voor Kunstkritiek* leiden een bestaan in de marge. Op het moment van schrijven, 2 juni 2014, staan er exact nul artikelen op <http://www.devuurlinie.nl/category/beeldende-kunst/>. Dit platform voor "kunstkritiek nu" ging op 8 oktober 2013 online.

De criticus als poortwachter van de goede smaak: die dagen zijn deels voorbij. Hoewel een artikel van Rutger Pontzen in *De Volkskrant* of een televisieverslag van Hans den Hartog Jager een veel groter bereik heeft dan een weblog richten zij zich op een fractie van de kunstwereld (de bekende toplaag). Waar er vroeger veel meer sprake was van *dé* kunstwereld, is de afgelopen tien jaar duidelijk geworden dat er heel veel verschillende kunstwerelden zijn, elk met een eigen hiërarchie, die min of meer parallel aan elkaar lopen en elkaar soms overlappen. De mogelijkheden van het internet hebben zeker bijgedragen aan deze 'democratisering' van de kunst. High-art en low-art, de subsidiewereld en de jongens van het grote geld, street-art en het academische jargon. Allemaal hebben ze hun eigen (online) podia

'kunstenaar' die vaak ook nog vooral DURE onherkenbare, onooglijke projecten maakt, of

where they are able to flourish like never before.

The responsibility of the art critic has perhaps shifted to the writing of background articles, conducting interviews, and investigative reporting. With the ubiquity of linking from [Facebook](#), [Twitter](#), and art blogs to content elsewhere, one especially senses the need for longer, in depth online articles on the visual arts. In part, such articles are being published outside of traditional art discourses. *Vice*, for instance, excels in producing probing articles and documentaries on artists, which are usually much more extensive and comprehensive than what is written in traditional art reviews.

Writing a good article takes time, time that a blogging artist does not have (as he is supposed to be creating art as well). This is precisely where the opportunities lie for young art critics: not in bending over backwards trying to connect to existing infrastructure, but in starting your own platform with little money. A pro-active presence on the Internet offers an excellent opportunity for amateur critics to start writing a portfolio and getting recognition. Not all of your labor will pay off financially, but stepping into the world on your own is of inestimable value for your career. ●

verworven en bloeien ze als nooit tevoren.

De rol van de kunstcriticus verschuift misschien meer richting het schrijven van achtergrondartikelen, interviews en het bedrijven van onderzoeksjournalistiek. Met het continu linken vanuit [Facebook](#), [Twitter](#) en de kunstblogs naar inhoud die elders staat proef je vooral de behoefte aan langere, leesbare, online artikelen over beeldende kunst. Voor een deel worden dergelijke artikelen gepubliceerd buiten het traditionele kunstdiscours om. *Vice* blinkt bijvoorbeeld uit in achtergrondartikelen en documentaires over kunstenaars die vaak een stuk uitgebreider en diepgaander zijn dan wat er in de traditionele kunstbladen verschijnt.

Een goed artikel schrijven kost tijd, tijd die een bloggende kunstenaar niet heeft (hij moet immers ook nog kunst maken). En precies daar liggen de kansen voor jonge kunstcritici: niet krampachtig aanhaken bij wat er is, maar met weinig geld je eigen platform starten. Een actieve houding op het internet biedt zeker voor startende critici een uitgelezen kans tot het schrijven van een portfolio en het maken van een naam. Niet al je werk zal zich in geld uitbetalen, maar zelf naar buiten treden is goud voor je carrière. ●

NIELS POST is kunstenaar en mede-oprichter van [Trendbeheer](#)

NIELS POST is an artist and co-founder of [Trendbeheer](#).

LINKS

[Trendbeheer](#) ● <http://trendbeheer.com/>
[Twitter](#) ● <https://twitter.com/>
[Facebook](#) ● <https://www.facebook.com/>
[Lost Painters](#) ● <http://www.lost-painters.nl/>
[We Like Art](#) ● <http://www.welikeart.nl/>
[Chmkoome](#) ● <http://chmkoome.wordpress.com/>
[suur...!!!](#) ● <http://suur.wordpress.com/>
[Metropolis M](#) ● <http://metropolism.com/>

[Kunstbeeld](#) ● <http://www.kunstbeeld.nl/index.html>
[Notes on Art](#) ● <http://www.sudsandsoda.com/notesonart/>
[Cioran](#) ● <http://www.cioran63.com/>
[Laboratorium Actuele Kunstkritiek](#) ● <http://www.actuelekunstkritiek.org/>
[De Vuurlinie](#) ● <http://www.devuurlinie.nl/>
[Domein voor Kunstkritiek](#) ● <http://www.domeinvoorkunstkritiek.nl/>
[Vice](#) ● <http://www.vice.com/nl/>

LINKS

[Trendbeheer](#) ● <http://trendbeheer.com/>
[Twitter](#) ● <https://twitter.com/>
[Facebook](#) ● <https://www.facebook.com/>
[Lost Painters](#) ● <http://www.lost-painters.nl/>
[We Like Art](#) ● <http://www.welikeart.nl/>
[Chmkoome](#) ● <http://chmkoome.wordpress.com/>
[suur...!!!](#) ● <http://suur.wordpress.com/>
[Metropolis M](#) ● <http://metropolism.com/>

[Kunstbeeld](#) ● <http://www.kunstbeeld.nl/index.html>
[Notes on Art](#) ● <http://www.sudsandsoda.com/notesonart/>
[Cioran](#) ● <http://www.cioran63.com/>
[Laboratorium Actuele Kunstkritiek](#) ● <http://www.actuelekunstkritiek.org/>
[De Vuurlinie](#) ● <http://www.devuurlinie.nl/>
[Domein voor Kunstkritiek](#) ● <http://www.domeinvoorkunstkritiek.nl/>
[Vice](#) ● <http://www.vice.com/nl/>